

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-421/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ines Božić, u pravnoj stvari tužitelja ADURO d.o.o., OIB: 55920752580, Slavonski Brod, Čavlički kraj 3, kojeg zastupa punomoćnik Damir Hećimović, odvjetnik u Slavonskom Brodu, protiv tuženika ELGAM ENERGY d.o.o., OIB: 23727071299, Zagreb, Gorjanska ulica 1, kojeg zastupa punomoćnik Maro Mihočević, odvjetnik u OD Mihočević & Bajs u Zagrebu, radi isplate, zaključio je glavnu raspravu 11. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, te donio i objavio presudu 23. srpnja 2026.

presudio je

I. Održava se djelomično na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave br. UPP/OS-Ovr-1085/2024 (sudski predmet: OGS u Zagrebu broj: Ovr-78809/2024) Javnog bilježnika Ivane Miloš iz Zagreba, Ozaljska 21, koji glasi:

"Nalaže se tuženiku ELGAM ENERGY d.o.o. OIB: 23727071299, Gorjanska ulica 1, Zagreb da tužitelju ADURO d.o.o. OIB: 55920752580, Čavlički kraj 3, Slavonski Brod, da namiri novčanu tražbinu u iznosu od 59.500,00 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 6. srpnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, zajedno s odmjeranim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 2.137,50 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 31. listopada 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku od 8 dana."

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.185,22 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. srpnja 2026. kao dana presuđenja do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan u preostalom dijelu koji iznosi 5.715,21 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave br. UPP/OS-Ovrv-1085/2024 (sudski predmet: OGS u Zagrebu broj: Ovrv-78809/2024) Javnog bilježnika Ivane Miloš iz Zagreba, Ozaljska 21, u dijelu u kojem je naloženo tuženiku ELGAM ENERGY d.o.o. OIB: 23727071299, Gorjanska ulica 1, Zagreb, da tužitelju ADURO d.o.o. OIB: 55920752580, Čavlički kraj 3, Slavonski Brod isplati iznos od 10.500,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 6. srpnja 2024. do isplate, i utvrđuje se da je tužba u tom dijelu povučena.

Obrazloženje

1. Ovaj postupak je pokrenut prijedlogom za ovrhu na temelju kojeg je javni bilježnik Ivana Miloš iz Zagreba donijela rješenje o ovrsi poslovni broj Ovrv-78809/2024 od 30. listopada 2024. kojim je naloženo ovršeniku (tuženiku) da ovrhovoditelju (tužitelju) plati tražbinu u iznosu od 70.000,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 6. srpnja 2024. do isplate po stopi propisanoj za tražbine koje proizlaze iz trgovačkih ugovora, te da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Protiv tog rješenja ovršenik je podnio prigovor, slijedom čega je javni bilježnik prosljedio spis na postupanje Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, koji se rješenjem poslovni broj Povrv-4045/2024 od 2. veljače 2025. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari (točka I. izreke) te odredio da će se nakon pravomoćnosti tog rješenja spis ustupiti Trgovačkom sudu u Zagrebu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu (točka II. izreke). Postupak se nastavio voditi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem Povrv-421/2025, koji je rješenjem od 29. travnja 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo je provedene radnje, te je odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

2. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženik djelomično prigovara i djelomično osporava pobijano rješenje, odnosno osnovu i visinu tužiteljevog potraživanja utvrđenog zaprimljenim rješenjem o ovrsi. Ističe prigovor radi utvrđivanja iznosa tražbine, te se ističe da ovrhovoditelj ne dokazuje visinu potraživanja niti pravni temelj za tražbinu koju potražuje u ovoj pravnoj stvari.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao isprave u spisu: kartice partnera (str. 7. – 8. spisa), potvrda o plaćanju (str. 22. – 24. spisa), ponudu br. 11.04/2024 (str. 50. – 53. spisa), potvrdu o plaćanju (str. 54. spisa), Izjavu o prijeboju (str. 55. spisa),

kartice partnera (str. 56. – 58. spisa), Ugovor o pozajmici od 18. lipnja 2024. (str. 70. spisa). Sud je saslušao kao svjedoka Leona Rašića i Gorana Gabelicu te stranke.

4. Sud je sukladno odredbi čl. 299. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 144/22 i 155/23; dalje: ZPP) uzeo u obzir ispravu (e-mail) na str. 142. – 144. spisa koji je tužitelj priložio nakon zaključenja prethodnog postupka jer je zakonski zastupnik tuženik tek na ročištu za glavnu raspravu prvi puta osporavao datum potpisa ugovora o pozajmici, pa je sud dodijelio tužitelju rok za dostavu isprave na okolnost datuma sklapanja predmetnog ugovora. Dakle, radi se o dokazu koji tužitelj bez svoje krivnje nije mogao ranije predložiti.

5. Sud nije prihvatio tuženikov prijedlog za dopunskim saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika na okolnost jesu li dostavljeni mailovi (koje je tužitelj dostavio u spis 29. travnja 2026.) zaista poslani od zakonskog zastupnika tuženika odnosno na okolnost njihove vjerodostojnosti jer se radi o neadekvatnom dokaznom sredstvu za dokazivanje tih činjenica niti je tuženik iznio konkretne tvrdnje zbog kojih smatra da bi se radilo o nevjerodostojnim mailovima. Sud na okolnost slanja mailova nije proveo niti informatičko vještačenje jer provođenje tog dokaznog prijedloga nije bilo potrebno. Naime, tuženik nije osporavao da bi mail koji je tužitelj dostavio bio poslan s IP adrese koja ne pripada tuženiku, odnosno da bi se radilo o e-mail adresi koja ne pripada tuženiku i koja je nepostojeća. Pored toga, Ugovor o pozajmici na kojem tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev je potpisan i ovjeren pečatom tuženika, dok je sam zakonski zastupnik tuženika u svom iskazu naveo da je osobno potpisao predmetni ugovor.

6. Sud nije proveo niti financijsko vještačenje na okolnost visine tužbenog zahtjeva jer je Ugovorom o pozajmici jasno definirano kolika je visina pozajmice, dok između stranaka nije bilo sporno koliki iznos je tuženik na ime povrata pozajmice platio tužitelju, pa za zaključivanje o visini tužbenog zahtjeva sudu nije potrebno stručno znanje vještaka jer se radi o jednostavnoj matematičkoj operaciji.

7. Tuženik je na ročištu za glavnu raspravu održanom 18. veljače 2026. prigovorio mjesno nadležnosti ovoga suda, navodeći da su čl. 5. Ugovora o pozajmici parnične stranke sporazumno ugovorile nadležnost suda u Slavonskom Brodu. Sud je ocijenio da tuženikov prigovor nije pravovremen. Naime, odredbom čl. 453. st. 3. ZPP-a je propisano da se u postupku u povodu pravnog lijeka protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stranke mogu istaknuti prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti sve dok se pred tim sudom ne upuste u raspravljanje o glavnoj stvari. Iz stanja spisa proizlazi da je prvo pripremno ročište u ovoj pravnoj stvari održano 3. rujna 2025., a na to ročište nije pristupio uredno pozvani tuženik, te je odgođeno, a iduće pripremno ročište je održano 1. prosinca 2025. Na tom ročištu se tuženik upustio u raspravljanje, dok prije upuštanja u raspravljanje nije istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti suda temeljem prorogacijske klauzule. Okolnost što je tuženik prigovorio osnovi i visini tužbenog zahtjeva, suprotno stajalištu tuženika, nema značaj isticanja prigovora mjesne nenadležnosti. Prigovaranje osnovi i visini tražbine koja je predmet spora jest prigovor koji se tiče osnovanosti tužbenog zahtjeva, dok je prigovor mjesne nenadležnosti procesne naravi i kao takav mora biti istaknut izričito i nedvojbeno.

8. Nadalje, sud je odbio tuženikov prijedlog za odgodu drugog pripremnog ročišta koje je održano 1. prosinca 2026., koji je tuženik postavio navodeći da je profesionalni punomoćnik neposredno prije ročišta otkazao tuženiku punomoć za zastupanje, dok zakonski zastupnik tuženika nema pravnih znanja za zastupanje u ovoj parnici. Naime, sud je tako odlučio jer niti prije tog ročišta tuženik nije imao profesionalnog punomoćnika za zastupanje u parnici niti je dostavio dokaz o eventualnom otkazu punomoći, već se zastupao samostalno, dok je tuženik imao dovoljno vremena za angažiranje punomoćnika za zastupanje. Pored toga, odredbom čl. 291. st. 2. ZPP-a je izričito propisano da sud može samo jednom odgoditi pripremno ročište, a takvo ročište je već jednom (prethodno) bilo odgođeno raspravnim rješenjem ovoga suda od 3. rujna 2025. kako bi se tuženiku omogućilo raspravljanje i očitovanje po dostavljenim ispravama.

9. Prijedlogom za ovrhu tužitelj je potraživao od tuženika plaćanje iznosa od 70.000,00 EUR. Tuženik je nakon pokretanja postupka izvršio povrat iznosa od 2.000,00 EUR dana 24. rujna 2024. (potvrda na str. 24. spisa), 2.000,00 EUR dana 28. studenog 2024. (potvrda na str. 25. spisa), iznosa od 2.500,00 EUR dana 1. travnja 2025. (kartica partnera na str. 58. spisa) te iznos od 4.000,00 EUR dana 28. listopada 2025. Tužitelj je za plaćeni iznos od 10.500,00 EUR povukao djelomično tužbu, dok je tuženik na ročištu za glavnu raspravu od 28. travnja 2026. pristao na povlačenje. Stoga je sud na temelju odredbe čl. 466. st. 1. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 193. st. 2. ZPP-a, djelomično ukinuo platni nalog i utvrdio da je tužba u tom dijelu povučena.

10. Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev (u preostalom dijelu) osnovan, odnosno da je platni nalog zakonit.

11. Predmet spora je (nakon djelomičnog povlačenja tužbe) zahtjev za isplatu iznosa 59.500,00 EUR koji tužitelj potražuje na ime povrata pozajmice temeljem Ugovora o pozajmici od 18. lipnja 2024.

12. Između stranka je sporna pravna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

13. Uvidom u Ugovor o pozajmici sud je utvrdio da je taj ugovor sklopljen između tužitelja kao zajmodavca i tuženika kao zajmoprimca dana 18. lipnja 2024. te je ovjeren pečatom obiju ugovornih strana. Člankom 1. tog ugovora tužitelj je dao, a tuženik primio pozajmicu u iznosu od 70.000,00 EUR te je utvrđeno da će pozajmica biti uplaćena na žiroračun tuženika. Člankom 2. ugovora je utvrđeno da se pozajmica ugovara do 5. srpnja 2024., dok je čl. 4. ugovoreno da će korisnik pozajmice platiti i kamatu od 3,25% godišnje.

Iz e-mail korespondencije na str. 142. -144. spisa proizlazi da je zakonski zastupnik tuženik a-mailom poslao tužitelju ovjeren Ugovor o pozajmici dana 18. lipnja 2024.

14. Iz iskaza svjedoka Leona Rašića proizlazi da je gospodin Goran Gabelica vidio oglas na stranici tužitelja te je putem toga stupio u kontakt sa svjedokom, koji je

tada bio zaposlen kod tužitelja, a radi kupnje automobila od tužitelja. Pravilo tužitelja je bilo da se po uplati avansa, koji je morao biti uplaćen prije same narudžbe automobila, šalje narudžba u Njemačku za automobil. Gospodin Gabelica je za firmu ELGAM ENERGY naveo u svom mailu da po odobrenju leasinga uplaćuje avans od 25.000,00 eura, no ne može se sjetiti kada je to točno bilo. Nakon što automobil stigao u Hrvatsku, automobil je poslikao i slike prosljedio gospodinu Gabelici, a nakon toga je uslijedila realizacija leasinga, registracija i isporuka vozila. Nakon realizacije tog pravnog posla, navodi da se nastavio družiti sa gospodinom Gabelicom, za kojeg navodi da se radilo o zanimljivom čovjeku, a koji ga je pitao je li u mogućnosti investirati novac jer da poznaje neke ljude u Zagrebu, koji bi gradili i imaju jaku firmu. Na to mu je odgovorio da je on samo zaposlenik te mu je prosljedio broj od direktora, koji je ujedno i njegov stric, a s obzirom da mu je poznato da stric voli investicije. Uplatu avansa za kupovinu automobila je izvršio ovdje tuženik Elgam energy. U razgovoru sa stricem je čuo da je tvrtki Elgam energy dan nekakav zajam od oko 70.000,00 eura, dok drugih saznanja o tom zajmu nema. Avans od 25.000,00 eura nema nikakve veze s pozajmicom jer je avans bilo potrebno uplatiti kako bi uopće mogli naručiti vozilo iz Njemačke.

15. Iz iskaza svjedoka Gorana Gabelice proizlazi da je zaposlenik tuženika i da je u sporno vrijeme bio također zaposlenik tuženika te da je s tužiteljem stupio u kontakt preko oglasa. Na strani tužitelja je kontaktirao s gospodinom Leonom Rašićem te su razgovarali o kupovini vozila. Njega je obavijestio da traži neko vozilo za kupnju, a on se ponudio da takvo vozilo može nabaviti. Od tužitelja su dobili ponudu za određeno vozilo u kojoj je bilo navedeno da vozilo ima 1800 kilometara, a vozilo je imalo 3000 kilometara. Navodi da nema saznanja o ugovoru po pozajmici jer je taj ugovor potpisivala gospođa Vanja. Poznato mu je samo da je ugovor sklopljen dok ostale detalje ne zna. Tuženik je ponudio tužitelju da će vozilo kupiti preko leasinga, pri čemu je rečeno da će jedan dio ići na način da će tuženik sudjelovati s učešćem od 75.000,00 eura. S obzirom na to da bi za to vozilo se trebao ostvariti povrat PDV-a od oko 30.000,00 eura, tuženik je predložio da nakon što tuženiku bude vraćen dio PDV-a kroz povrat da taj dio vrati tužitelju. Tužitelj je prihvatio takav tuženikov prijedlog. Međutim, došla je ponuda od leasinga da učešće tuženika treba biti preko 100.000,00 eura. Jedan dio novaca, misli da oko 25.000,00 eura je tuženik uplatio tužitelju. Nakon primitka ponude leasinga dogovor između tužitelja i tuženika je bio da tužitelj da pozajmicu tuženiku u iznosu od 70.000,00 eura, koji bi tuženik potom vratio tužitelju. Navodi nadalje da je do isporuke vrijedio dogovor postignut između ovdje parničnih stranaka, dok je nakon isporuke automobila krenuo pritisak od strane gospodina Pere i Leona da se novci s osnove pozajmice vrata. Pritisci su bili od strane gospodina Leona tako što je svjedoka zvalo 30 ljudi, gospodin Leon je dolazio u firmu, zatim je dolazila i policija. Nakon toga su se povukli jer nisu znali kako djelovati te su smatrali da je najbolje da se to riješi pravnim putem. Navodi da dug prema ovdje tužitelju postoji i njega treba vratiti, ali nema saznanja o visini tog duga. U odnosu na način dogovora oko povrata pozajmice, navodi da je bilo dogovoreno da će se dio novaca vratiti nakon 3 mjeseca i to s osnove duga za povrat PDV-a, dok je za preostali dio pozajmice bilo dogovoreno da će se vratiti kroz godinu dana, međutim pritisci su krenuli već nakon mjesec dana. Nema saznanja je li povrat PDV-a ostvaren. U djelomičnom iznosu je povrat PDV-a sigurno ostvaren, ali ne zna je li u cijelosti. Na upit je li tuženik bio u mogućnosti vratiti zajam u roku od 17 dana kako je to ugovoreno čl. 2. ugovora o pozajmici, svjedok odgovara da u tom trenutku ne bi.

16. Sud je prihvatio iskaze svjedoka Leona Rašića i Gorana Gabelice u dijelu u kojem ti iskazi nisu proturječi ispravama u spisu, odnosno u dijelu u kojem su svjedoci suglasno iskazivali da se g. Goran Gabelica preko oglasa obratio g. Leonu Rašiću, zaposleniku tužitelja, radi kupnje automobila koji je trebao biti financiran putem leasinga, zatim glede uplate avansa u iznosu od 25.000,00 EUR na ime kupnje automobila jer je u tom dijelu iskaz u skladu s potvrdom o plaćanju na str. 22. spisa iz koje proizlazi da je dana 22. svibnja 2024. (dakle prije sklapanja Ugovora o pozajmici) tuženik platio tužitelju iznos od 25.000,00 EUR po ponudi broj 11-04/2024 te ponudom broj 11-04/2024 od dana 2. svibnja 2024. (str. 50. – 53. spisa), koju je tužitelj dao tuženiku radi nabave vozila, a koju ponudu je na kraju potpisao tuženik i ovjerio pečatom, čime je ponudu prihvatio. Sud je prihvatio i iskazu u dijelu u kojem navode da imaju saznanja o tome da je Ugovor o pozajmici sklopljen te da postoji dug s osnova pozajmice koji treba vratiti, no nije prihvatio iskaz svjedoka Gorana Gabelice u dijelu u kojem navodi da je bilo dogovoreno da će se dio novaca vratiti nakon 3 mjeseca i to s osnove duga za povrat PDV-a, dok je za preostali dio pozajmice bilo dogovoreno da će se vratiti kroz godinu dana, jer je u tom dijelu iskaz svjedoka u suprotnosti sa sadržajem Ugovora o pozajmici iz kojeg jasno proizlazi da je rok povrata pozajmice 5. srpanj 2024. i da se sredstva vraćaju na uplatom na račun zajmodavca, ovdje tužitelja.

17. Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja proizlazi da ima dvije firme, Aduro d.o.o. koja se bavi trgovinom automobila te Consul-mont d.o.o. koja se bavi proizvodnjom čeličnih konstrukcija i proizvodnjom vagona. Navodi da ima preko 200 zaposlenih, a kako nema djece dao je sinu od svog brata da vodi tvrtku koja se bavi trgovinom automobila, pod nadzorom njegovog računovodstva, knjigovodstva i ostalih službi. Poznato mu je da je tuženik naručio od tužitelja automobil vrijednosti 250.000,00 eura neto, o čemu ga je informirao nećak koji ga je tražio odobrenje s obzirom na iznos. Gospodin Gabelica se predstavio kao vlasnik firme Elgam energy te mu je njegov nećak napravio ponudu, nakon što je izvršio određene provjere. Pojašnjava da prema pravilima tužitelja kupac mora nakon što pročita ponudu i ponudu prihvati, kao znak prihvata ovjeriti ponudu svojim pečatom i potpisom. Tuženik je ponudu ovjerio pečatom i potpisom, a nakon što je izvršio uvid u spis na str. 50-53 spisa potvrđuje da se radi upravo o toj ponudi. Potpis na ponudi i ugovoru o pozajmici je identičan te su i ponuda i ugovori poslani tuženik e-mailom i vraćeni potpisani. Navodi da je tuženik, odnosno gospodin Gabelica rekao tužitelju da čeka odobrenje leasinga za financiranje iznosa od 250.000,00 eura, a s obzirom da se radi o velikom iznosu koji u tom trenutku nije mogao investirati. Nakon 20-ak dana je obavijestio tužitelja da ima odobrenje leasinga i da mogu ići u nabavku, a za što je tužitelj tražio od tuženika da mu uplati 10% od ukupnog iznosa vrijednosti automobila avans kako bi mi mogli dalje ići dalje u nabavku automobila, odnosno plaćanje prema dobavljaču, što je i učinjeno. U spis je dostavljena i potvrda o plaćanju avansa u iznosu od 25.000,00 eura od dana 22. svibnja 2024. Upravo iz ovih činjenica proizlazi da uplaćeni avans nema veze s pozajmicom jer je pozajmica dana 30ak dana iza svih ovih događaja. Leasing je platio ostatak novaca za financiranje nabavke automobila, zatim da je automobil ušao u Hrvatsku 29.5.2024. te je tuženiku nakon registracije i uplate leasinga predan u posjed. U odnosu na način kako je došlo do pozajmice između tužitelja i tuženika, zz tuženika navodi da se upoznao s gospodinom Gabelicom koji se predstavio kao vlasnik poduzeća Elgam energy, a da je direktorica gospođa Vlatka. U razgovoru mu je spomenuo da ima firmu sa oko 60 zaposlenih te je dobio dojam da se radi o krasnom i uspješnom čovjeku. U razgovoru

mu je također spomenuo neke ljude koje i on poznaje, te je spomenuo da se grade neke zgrade. Navodi da je prilikom drugog susreta kod zz tužitelja doma, gdje su imali ručak s poslovnim partnerima, gospodin Gabelica rekao da bi trebao zajam od oko 70 tisuća eura samo na 30 dana, dok ne naplati od Ministarstva gospodarstva određeni iznos, a upravo iz tog razloga je sklopljen ugovor o pozajmici na rok od 30 dana. Gospodin Gabelica je rekao da će mu dati zadužnicu, međutim nikakvu zadužnicu nije predao nego ga je prevario. Navodi da je sa gospodinom Gabelicom u poslovnim prostorijama tužitelja sastavio ugovor o pozajmici koji se nalazi u spisu, a koji su poslali mailom gospođi Vlatki koja je bila prisutna na prošlom ročištu. Gospođa Vlatka je ugovor potpisala i njima ugovor vratila. Navodi da nije htio dati novac dok ne dobije zadužnicu. Gospođa Vlatka je ovjerila svoj potpis na zadužnici kod javnog bilježnika u Zagrebu, međutim kako nije bila jedini potpisnik već je zadužnicu trebao ovjeriti i otac gospodina Gabelice koji živi u Imotskom, to je gospodin Gabelica obećao zz tužitelja da će mu kada bude u prolazu donijeti zadužnicu. Međutim, zadužnicu nije nikada donio, dok je zz tužitelja uplatio zajam na račun firme tuženika jer je vjerovao da se radi o ozbiljnom poduzetniku. Pri tome misli na firmu Elgam energy. Navodi da je zz tuženika zapravo gospođa Vanja Vlatković, dok je pogrešno rekao da se radi o gospođi Vlatki.

18. Sud je prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tužitelja jer je iskazivao logično, uvjerljivo i u skladu s ispravama u spisu, a osobito u dijelu u kojem je opisivao da je g. Gabelica od tužitelja naručio vozilo, da je uplatio avans od 25.000,00 EUR, da je dio financiran kroz leasing, a dio kroz vlastito učešće te da je po uplati cjelokupne cijene automobil predan tuženiku u posjed. Sud je prihvatio iskaz i u dijelu u kojem je tužitelj iskazivao na koji način je došlo do pozajmice, odnosno da je do toga došlo nakon što je već ponuda za kupnju vozila bila prihvaćena od strane tuženika i avans uplaćen, a iz čega je razvidno da se radi o dva odvojena pravna posla.

19. Sud je na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 18. veljače 2026. saslušao zakonskog zastupnika tužitelja, jer je raspravnim rješenjem od 1. prosinca 2025. odredio saslušanje zakonskog zastupnika tužitelja na ročištu zakazanom za 18. veljače 2026., koji je pristupio na zakazano ročište za glavnu raspravu. Kako se tuženik takvom načinu izvođenja dokaza nije protivio, a zakonski zastupnik tužitelja je pristupio na ročište iz Slavonskog Broda, to je sud radi ekonomičnosti postupka proveo taj dokazni prijedlog.

20. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika proizlazi da je ugovor o pozajmici koji datira 18. lipnja 2024. osobno potpisala i da je iznos od 70.000,00 eura plaćen na račun tuženika istog datuma. Međutim, ugovor je stvarno potpisan ne 18. lipnja već 9. kolovoza 2024. Tada je u ured pristupio gospodin Leon, koji je nastupio dosta agresivno, i koji je zahtijevao da potpiše taj ugovor pa je od straha ugovor i potpisala. Gospodin Leon je zahtijevao i izdavanje zadužnice koju je od straha odbila izdati. Prije potpisa ugovora je zaprimila nacrt ugovora i kontaktirala je gospođu Moniku kojoj je rekla da rok pozajmice ne može biti 17 dana. Na upit suda da pojasni kako je zbog straha potpisala ugovor o pozajmici, a odbila dati zadužnicu, navodi da je potpisivanju ugovora prethodio razgovor telefonski s gospodinom Perom koji je nazvao gospodina Leona i tražio nju na telefon te joj je prijetio preko telefona da mora dati zadužnicu, da će blokirati firmu, policijom, pa je kao zakonski zastupnik tuženika, a kako bi omogućila uredno poslovanje tuženika odbila dati zadužnicu. Nakon potpisivanja ugovora je gospodin Leon pričekao ispred zgrade, te je jedan od

susjeda koji živi u zgradi čuo gospodina Leona kako priča s nekim na telefon i govori mu ako neće dati tu zadužnicu milom, da će je dati silom, a nakon čega se ona iskrala iz ureda i odlučila ne dati tu zadužnicu, te se bojala ako će ju pratiti gospodin Leon i za sigurnost svoju i svoje malodobne djece. Nije čula telefonski razgovor gospodina Leona od toga dana. Na upit suda u kojem trenutku je susjed prenio sadržaj tog razgovora, zz tuženika je odgovorio da je susjed neposredno nakon ulaska u zgradu došao direktno kod nje te joj rekao da je u razgovoru spominjao njeno ime. Gospođa Monika je bila zaposlenica tužitelja. S njom je razgovarala vezano uz rok povrata pozajmice te je gospođa Monika rekla da se taj ugovor treba izmijeniti i da će se potpisati kada ugovor bude izmijenjen. Prije potpisa, a nakon dolaska gospodina Leona Rašića, nije uspjela pročitati sadržaj ugovora. Tuženik ne bi niti potpisao ugovor s rokom povrata od 17 dana jer za tako nešto nije postajala mogućnost niti je takav bio dogovor. Navodi da je ugovor bio usko povezan s nabavkom vozila. Ne zna kada je potpisala zadužnicu. Zadužnica se nalazila kod nje doma i u trenutku potpisa ugovora o pozajmici je već bila ovjerena kod javnog bilježnika, a kako tužitelj ne bi trebao čekati na ovjeru zadužnice. Sve se nalazi i u spisima. O nabavci vozila joj je poznato da je gospodin Goran preko oglasa stupio u kontakt s ovdje tužiteljem te je izabrano nabavljeno vozilo. Dogovor je bio da će tuženik sudjelovati s učešćem od 75.000,00 eura, dok je došla ponuda od leasing kuće s učešćem od 105.000,00 eura, nakon čega je gospodin Pero dao prijedlog da da pozajmicu te se nastavilo s nabavkom vozila. Na daljnji upit da se izjasni o uplati od 25.000,00 eura, odgovara da se uplata odnosila na nabavku vozila. Na daljnji upit je li 18. lipnja 2024. poslala tužitelju e-mail da dostavlja ovjereni ugovor o pozajmici, odgovara da se ne sjeća.

21. Sud je prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tuženika u dijelu u kojem je navodi da je Ugovor o pozajmici osobno potpisala i da je iznos od 70.000,00 EUR plaćen na račun tuženika istoga dana, no nije prihvatio iskaz u dijelu u kojem navodi da taj ugovor nije potpisan 18. lipnja već 9. kolovoza 2024. jer je u tom dijelu iskaz proturječan sadržaju Ugovora o pozajmici i e-mailu u prilogu kojeg je tuženik dostavio potpisani ugovor tužitelju. Osim toga, nelogično je da bi tužitelj platio pozajmicu dana 18. lipnja 2024., a tek mjesec i pol nakon toga pristupio potpisu ugovora. Sud nije prihvatio iskaz niti u dijelu u kojem navodi sadržaj telefonskog razgovora gospodina Leona i prijetnje, jer o sadržaju tog razgovora nema neposrednih saznanja, već samo posrednih s obzirom na to da joj je susjed prenio sadržaj tog razgovora. Isto tako, sud nije prihvatio niti iskaz u dijelu u kojem navodi da je g. Leon pristupio agresivno pa da je iz straha odbila potpisati ugovor jer takve tvrdnje prvi puta iznosi u svom iskazu, te je životno nelogično da bi netko tko "zbog straha" ulazi u pravne poslove potpisao ugovor, ali bi istovremeno odbio dati ovjerenu zadužnicu kao sredstvo osiguranja tražbine koja proizlazi iz ugovora.

22. Stoga je sud ocijenio da ne postoje razlozi za poboynost Ugovora o pozajmici jer je pozajmica nedvojbeno isplaćena na račun tuženika, dok je tuženik takav prigovor istaknuo tek na ročištu za glavnu raspravu. Naime, iz dokaznog postupka ne proizlazi da je ugovor sklopljen uporabom sile u smislu odredbe čl. 279. st. 3. ZOO-a niti upotrebom nedopuštene prijetnje u smislu odredbe čl. 279. st. 1. ZOO-a. Čak i kada bi bila točna tvrdnja da zakonskog zastupnika tuženika da je gosp. Pero Rašić prijetio da mora dati zadužnicu jer će blokirati firmu te policijom, prema stajalištu ovoga suda ne radi se o nedopuštenoj prijetnji. Isto tako, iz dokaznog postupka ne proizlazi da je usmeno dogovoren rok dospeljeća od godinu dana što bi

bilo 2025. godine jer su ugovorne stranke sastavile pisanu ispravu o sadržaju sklopljenog ugovora o pozajmici, dok svaka izmjena tog ugovora (pa i u odnosu na rok dospeljeća) se mijenja suglasnim očitovanjem volje obiju ugovornih strana, a što je u konkretnom slučaju izostalo.

23. Sud je utvrdio da je Ugovor o pozajmici odvojen pravni posao od kupoprodaje vozila jer iz dokaznog postupka ne proizlazi da bi se radilo o povezanim poslovima. Izjava o prijeboju na str. 76. spisa datira 11. lipnja 2024. dok iz nje nije razvidno da se u prijeboj stavlja tražbina iz Ugovora o pozajmici. Stoga Izjava o prijeboju, koja po svojoj naravi predstavlja višestruku kompenzaciju, nije dokaz o načinu plaćanja prijebojem u odnosu na tražbinu koja proizlazi iz Ugovora o pozajmici.

24. Slijedom navedenog, sud je ocijenio da je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi za iznos glavnice od 59.500,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 6. srpnja 2024. zakonit (čl. 451. st. 3. ZPP-a). Naime, iz Ugovora o pozajmici proizlazi da je rok dospeljeća povrata pozajmice 5. srpnja 2024. pa tužitelju pripadaju zatezne kamate od pada tuženika kao dužnika u zakašnjenje po stopi propisanoj za tražbine koje proizlaze iz trgovačkog ugovora (čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a).

25. Tužitelju temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka jer je u uspio u sporu u odnosi na preostali dio tužbenog zahtjeva u cijelosti. U odnosu na povučeni dio tužbe ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka temeljem odredbe čl. 158. st. 2. ZPP-a jer je tuženik udovoljio tužbenom zahtjevu u dijelu koji iznosi 6.500,00 EUR nakon pokretanja postupka (3. rujna 2024.) i tužitelj je odmah nakon toga povukao (djelomično) tužbu. Nadalje, tuženik je platio daljnji iznos od 4.000,00 EUR dana 28. listopada 2025., u odnosu na koji tužitelj nije odmah povukao tužbu, već tek podneskom (nakon održanog ročišta) od 26. veljače 2026. Međutim, kako iznos od 4.000,00 EUR u ukupnom tužbenom zahtjevu od 70.000,00 EUR čini udio od 5,7%, to je sud odgovarajućom primjenom odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a ocijenio da se radi o nerazmjernom dijelu, slijedom čega je obvezao tuženika na naknadu troškova parničnog postupka tužitelju u cijelosti.

26. Tužitelju su opravdano nastali troškovi sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 1.056,00 EUR uvećano za PDV od 25% (Tbr.11.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika "Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22, dalje: Tarifa) te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 644,00 EUR i predujam prema računu na str. 12. spisa, sve sukladno čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 8/11, 1127/12, 114/12, dalje: Pravilnik), odnosno ukupno 2.137,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

27. Tužitelj ima pravo na troškove sastava podneska od 18. veljače 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr.8.4. Tarife), sastav podneska od 16. svibnja 2025. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), zastupanje na ročištima od 3. rujna 2025. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr.9.1. Tarife), od 1. prosinca 2025. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr.9.1. Tarife), od 18. veljače 2026. u iznosu od 1.000,00 EUR

(Tbr.9.1. Tarife), od 28. travnja 2026. u iznosu od 1.000,00 EUR i 11. lipnja 2026. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr.9.1. Tarife), sastav podneska od 14. kolovoza 2025. i 26. veljače 2026. u iznosu od po 50,00 EUR (Tbr.8.4. Tarife), sve uvećano za pdv od 25%. Tužitelj ima pravo i na troškove sudske pristojbe na presudu u zahtijevanom iznosu od 331,81 EUR.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova sudske pristojbe za rješenje o osiguranju u plaćenom iznosu od 165,91 EUR (potvrda na str. 89. spisa)

28. Sud je o tužiteljevom prijedlogu za naknadu troškova za za sastav prijedloga za osiguranje od 6. svibnja 2025. i pristojbi na prijedlog za osiguranje u iznosu od 331,81 EUR već odlučio rješenjem o osiguranju od 23. prosinca 2025. pa sud pri donošenju odluke o troškovima postupka nije ponovno odlučivao o tužiteljevom zahtjevu za naknadu troškova postupka u tom dijelu (koji iznosi ukupno 1.581,81 EUR).

29. Tužitelj nije platio sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 331,81 EUR jer je postupak pokrenut prijedlogom za ovrhu pa tužitelj nema pravo na naknadu tih troškova. Tužitelj nije pristupio na ročište za objavu presude pa nema pravo na naknadu troškova za pristup na to ročište

30. Slijedom navedenog, sud je obvezao tuženika na naknadu parničnih troškova tužitelju u iznosu od 8.185,22 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. srpnja 2026. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a).

31. U preostalom dijelu koji iznosi 5.715,21 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate sud je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

U Zagrebu, 23. srpnja 2026.

Sutkinja
Ines Božić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-3088b-1d3b9**

Kontrolni broj: **098e9-f6f5e-12f56**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=INES BOŽIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.